

Olv.: Iz 56,1.6-7 – Róm 11,13-15.29-32 – Mt 15,21-28

A kánaáni asszony

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTBESZÉDE (internetről: <http://www.kozmaimre.hu/>)

KEDVES TESTVÉREK!

Nagy kísértése lehet az embernek, hallván ezt a mai evangéliumot, hogy lélektani fejtegetésbe bocsátkozzon. Számomra egy kicsit még furcsa is, hogy bizonyos értelemben még a Szentírás-magyarázók is belemennek ebbe. Arról nem is beszélve, hogy igen sokan azzal foglalkoznak, hogy milyen itt Jézus viselkedése, aki szelíd és irgalmas szívű, aki mindig mindenütt jót tesz. Értelmezzük ezt a fajta magatartását Jézusnak, aminek most tanúi voltunk.

Nagyon sajátos üzenete van ennek az evangéliumnak. Mindenképpen sokkal de sokkal nagyobb távlatokba kell állítani a hallottakat annál, minthogy Jézus magatartását és ennek az asszonynak a hitét vessük csupán össze.

Sokkal többről van itt szó!

Mégpedig a zsidók kiválasztottságáról és Jézus küldetéséről.

Sőt arról a feszültségről,

ami van a zsidók kiválasztottsága és Jézus küldetése között.

Hiszen Jézus zsidó. Jézus a zsidókhoz küldetett és természetesen minden emberhez. Pontosan itt kezdődik mindjárt a probléma, mert mást gondoltak róla a zsidók és Jézus mást akart, hogy gondoljanak róla az emberek. Figyeljünk oda erre a sajátos találkozási pontra, mert igazából innen bontakozik ki az igazi mondanivalója ennek a történetnek. Nem véletlenül.

Itt van egy asszony, akinek beteg a lánya és ahogy Jézus is mondta a történet befejezésekor: "Asszony, nagy a te hited." Ez az asszony nem zsidó volt. Ez az asszony pogány volt. Abból a körből származott, amelyből a százados is, akivel kapcsolatosan Jézus ugyancsak nagyon pozitívan nyilatkozott: "Nem találtam ekkora hitet Izraelben."

Ez az asszony nagyon fontos igazságokat fejez ki szavaival és magatartásával. Mindenekelőtt azt mondja: "*Segíts Uram, Dávid Fia!*" Ebben mindenképpen egy egészen sajátos kapcsolat fejeződik ki. A szolgák mondják a gazdájuknak azt, hogy uram. Csakhogy ebben a kifejezésben ennél sokkal többről van szó. Egy természetfölötti kapcsolatot fejez ki, éppen az asszony hite miatt. Pogány létére meglévő hite miatt mondja Jézusnak: "*Segíts Uram, Dávid Fia*", aki az Isten Fia és közben Urának mondja. Ez már önmagában egy sajátos üzenet. A következő pedig egy helyzet. Ez az asszony leborul előtte. A zsidók hite szerint az ember csak az Isten előtt borulhat le. Rendkívül fontos ez a néhány mozzanat ebben a történetben.

Ami igazából magyarázatra szorul, az Jézus magatartása.

Először is, észre se veszi őt. Az apostolok is szólnak, tegyen valamit. Az apostolok kérésére

sem reagált. Aztán - mert ez az asszony nem hagyja nyugton, - Jézus végre elindul és olyat mond, ami nekünk nagyon idegen, nagyon szokatlan. Izrael fiaira hivatkozik és őt, az asszonyt kutyaként kezeli. Jézus evvel a sajátos, számunkra nagyon furcsa magatartásával, viselkedésével a zsidók mentalitását fejezi ki.

A zsidók magukat Isten fiainak tartották
és a pogányokat egyszerűen kutyának mondták.

Mennyire bent lehetett ez akkor a levegőben! Ez az asszony meg sem botránkozik rajta. Nyilvánvaló, mindenek fölött ott van a kínja és keserve, gondja és baja a lánya miatt, akit az ördög szállt meg. De bizonyára ismerős volt neki ez a fajta megkülönböztetés. Folytatja tovább a kérését. Akkor Jézus egyszerűen az asszony felé fordult, akinek a nagy hitéről kezdettől fogva tudott. Ez a helyzet és ez a jelenet alkalmas volt arra, hogy kimondja:

“Asszony, nagy a te hited.”

Ez a jézusi kijelentés, ez *egyrészt szól a zsidóknak, másrészt nagy távlatokat nyit*. Szól a zsidóknak, a hitetlen zsidóknak, akik magukat Isten választott népének tartották. De nem biztos, hogy megfelelték ennek a kiválasztottságnak, mert úgy gondolták, hogy ez elegendő ahhoz, hogy Isten fiai legyenek, mert az Isten őket kiválasztotta.

A másik irány egy nyitás. Jézus, amikor az Istennel való kapcsolatunkat akarja újjáépíteni, akkor elsősorban az ember hitére hivatkozik. Egyedül a hitünkkel tudunk Isten felé fordulni, Istenbe kapaszkodni és Istennel új életet élni. Hatalmasra tágul ez a kör. Az a kör, amely a zsidók kiválasztottságára tekintettel szűk. Jézus halálával és feltámadásával végtelenre nyitja ezt térben és időben, mert minden ember Istenhez tartozik. Minden ember Isten gyermeke. Már ebből is érezhetjük, hogy

itt a zsidók kiválasztottsága és Jézus küldetése feszül egymásnak.

Mit is jelent a zsidóknak ez a kiválasztottsága?

A zsidók hivatása az volt, hogy megőrizték az egy Istenbe vetett hitet egy olyan világban, ahol az emberek sok mindenben hittek, bálványokat állítottak maguk elé és azoknak hódoltak. Ebben az eszmei és szellemi zűrzavarban volt a feladatuk az egy igaz Istenbe vetett hit őrzése és a Messiás eljövételének előkészítése. Nagyon sajátos ez a kiválasztottság.

A zsidók nagy kísértése, hogy ebből a kiválasztottságból sajátos előnyöket fogalmaztak meg. Éppen a múlt vasárnap hallottuk, hogy *ez a nagy nép*. Sokkal nagyobb népek éltek körülöttük. Sokkal nagyobb kultúrák voltak abban a térségben, mint az ő kultúrájuk. Gondoljunk csak az egyiptomiak, az asszírok, a babiloniak kultúrájára.

Később az egyház történetében, az egyház életében ez a feszültség az első időszakban különösen nagy volt. Máté is ezért foglalkozik ezzel a történettel. Máté a zsidókból megtért hívőknek írt, akik szívében is ott volt ez a kettősség. Hozták magukkal a zsidó identitásukat, ugyanakkor megtértek és az első egyházi közösségeket alkották. Bizony ezek nagy gondot jelentettek.

Testvérek!

Tisztán és világosan kell látnunk, *hogy a kiválasztottság mindenekelőtt - a zsidók minden értéke ellenére - kegyelem, ajándék.* Nem hivatkozhatnak semmire, hogy ezért, vagy azért választotta ki őket az Isten. Ez az Isten döntése. Ugyanakkor ahhoz, hogy ők ezt a kiválasztottságukat megőrizték és az egy Isten hitet épségben megtartsák, ehhez szükséges volt a törvényekhez való ragaszkodás, a törvények teljesítése és a vallásos magatartás. Ezekben olyan elkötelezettek voltak, hogy bármi történt velük, bármilyen üldöztetés, szétszórás, az identitásukat és a kultúrájukat megőrizték. Ennek egyetlen magyarázata van: a hitük. - Ez egy másfajta hit, mint a mi hitünk. - Hűség ehhez a kiválasztottsághoz, amely abban konkrét, hogy Isten törvényei mindennél fontosabbak a számukra. Ez egy zárt világ, amely kifelé nem nyit.

Egyébként a zsidókhoz éppen ezért kevesen tértek meg, mert zárták a kapukat. Hallottuk az ószövetségi Szentírásban, hogy a babiloni fogság idején sokan mégis hozzájuk tértek. Ez azzal magyarázható, hogy ők ott ebben a nagyon nehéz, kiszolgáltatott helyzetben olyan magatartást tanúsítottak, amely vonzó volt az ottaniak számára. Ebből igen sok gond és baj keletkezett, amikor Khürosz hazaengedte őket. Ezek az asszírok velük együtt mentek haza Palesztinába, Jeruzsálembe, de amivel ott találkoztak, az mehökkentő volt a számukra.

A zsidók kiválasztottsága ezt jelentette:
a küldetést, hogy az Isten ismeretét megőrizték.

Egészen más Jézus küldetése. Jézus a Messiás, aki zsidó volt, aki azt mondja, hogy először és elsősorban az én népem fiaihoz küldettem. Jézus azonban nagyon jól tudja, hogy az Isten minden emberrel szövetséget akar kötni.

Jézus pontosan ezért jött,
hogy mindenkihez elvigye az Isten szeretetét.
Jézus új szövetséget köt minden emberrel.

Valójában minden gond és baj, a zsidók kiválasztottsága és Jézus küldetése között ebből származik.

Jézus küldetését az egyház folytatja és ez azt jelenti,
hogy a küldetés Isten szeretetének felragyogtatása a világban.
Azt jelenti: minden embernek megmutatni mit is jelent az, hogy
Isten nem csupán a Megmentőnk, hanem az Atyánk!
Ehhez az Istenhez tartozni maga "az Élet."

Sajátosan egyszerű. Ebben a világban, amelyben élünk és amíg a világ-világ, ez a feszültség a mindennapjainkban:

A zsidóság a kiválasztottság tudatában éli mindennapjait.
Nem vesz tudomást a Messiásról, Jézus Krisztusról.
A zsidóság nem fogadja el küldetésnek Jézus Krisztus küldetését.

A kérdés az, mit tudunk mi kezdeni ebben a helyzetben a küldetésünkkel? Be tudjuk-e bizonyítani, hogy mennyivel több az Isten ismeretnél az Isten szeretetéről való tanúságtétel?

***A zsidóság ezt jelenti: Isten ismeretét hordozni.
A keresztény küldetés: Isten szeretetéről tanúságot tenni.***

Állítsuk egymás mellé ezt a két igazságot és mindenki megfogalmazhatja a választ saját magának. Persze nem elég tudni az igazságot, mert az igazság az maga "az Élet".

Szabó Lőrinc - aki a hitetlenségével állandóan kínlódott - írja Szigethy Endrének: "A hitetlenségemben szenvedek mint a kutya, de ti is hibásak vagytok ezért, mert nem hengereltetek le a szeretetekkel." Az író fogalmaz így. Én nem azt mondom, hogy hengereljük le szeretetünkkel az embereket.

***Egy biztos, a szeretet az egyedüli igazságot hozó Élet!
Jézus e felé az igazság felé vezethet el bennünket!
Éljünk e szerint!***

+ A M E N +